

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Susreti mladih u Rusiji

Djela milosrđa
u svakodnevnici

Kriza pandemije
– vrijeme milosti

Apostolat molitve

TRAVANJ

Molimo da se pomogne onima koji pate od ovisnosti i da ih se prati.

SVIBANJ

Molimo da đakoni, vjerni u služenju Božjoj riječi i siromašnima, budu okrepljujući simbol za cijelu Crkvu.

Sadržaj

Uvodnik	Jedino nas uskrsli Gospodin u potpunosti ozdravlja	3
U središtu	Društveni mediji i istina vlastitog života	4
Iz života naših misionara	Susreti mladih u Rusiji.....	6
	Djela milosrđa u svakodnevnicima.....	8
	Kriza pandemije – vrijeme milosti	10
COVID-19	Akcija Svetog Oca za najugroženije u misijama	11
	Misionari su još uvijek u misijama	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za travanj	13
	Apostolat molitve za svibanj	14
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Održana godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a Hrvatske.....	15
	Održana XIX. godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a BiH	17
Život jednog misionara	Vjera mojih župljana.....	19
Misijski velikani	Bl. Lindalva Justo de Oliveira	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Jedino nas uskrsli Gospodin u potpunosti ozdravlja

Piše mons. Luka Tunjić

Korizma nas poziva na ustrajnu molitvu, češći post i uvećana djela milosrđa. Svatko osobno najbolje zna s koliko želje za promjenom ulazi u korizmu i s koliko žara svoju vjeru jača uz pomoć ta tri korizmena stupa.

Ovogodišnju korizmu obilježila je borba cijelog svijeta protiv pandemije koronavirusa. Njegova pojava, posebice u zemljama EU-a i Amerike, objelodanila je slabosti i ranjivost današnjeg čovjeka, ali i društva u kojem živi. Za kratko vrijeme paralizirao je funkcioniranje društva gdje god se pojavio. Razotkrio je nespremnost modernog čovjeka XXI. stoljeća da se suprotstavi teškim situacijama. Koronavirus je top-tema svih medija; jednostavno je prisilio sve da o njemu govore, pišu i razmišljaju. No nisam siguran da će se itko o njemu pozabaviti na način da ga se pokuša usporediti s drugim virusima i bolestima iz naše bliže prošlosti i sadašnjosti. A ima virusa, bolesti i gladi zbog koje se umire više od koronavirusa. Vjerujem da bi jedna takva analiza puno rekla o dvostrukim kriterijima i odnosu prema ravnopravnosti, o kojoj se toliko i tako lijepo govori. Ti drugi virusi, bolesti i glad ne stanuju u razvijenom dijelu svijeta, nego uzimaju danak uglavnom u Aziji i Africi, u kojoj djeluje najviše naših misionara. Slušajući ovih dana kako se koja država odnosi prema koronavirusu i koje korake poduzima, misionari su mi postali još draži i puno više cijenim njihovo poslanje. Ne želim ni u primisli umanjiti opasnost ovoga brzoširećeg virusa, niti obezvrijediti nastojanja odgovornih za njegovo suzbijanje, ali ne mogu ne iskazati veliko poštovanje prema našim misionarima, koji usprkos mogućoj zarazi, bolesti, pljački, uhićenju, pa čak i gubitku vlastitog života, bez straha žive i rade među tim ljudima, pokušavajući umanjiti nepravdu, siromaštvo, širenje zaraze, broj bolesnih i smrtnost te poboljšati uvjete života u svakoj zemlji gdje misijski djeluju. Tako čineći, naši misionari najbolji su svjedoci vjere i glasnici nade da je bolji i pravedniji svijet ipak moguć. Ne bismo smjeli zaboraviti da je bolji svijet moguć samo ukoliko se vratimo Bogu, koji je jedina pokretačka snaga našim misionarima.

Isusovu zapovijed apostolima da pođu po cijelom svijetu propovijedati evanđelje svakomu stvorenju naši misionari shvatili su doslovno i u duhu Isusove želje. Ta zapovijed ne sadrži samo propovijedanje radosne vijesti, nego podrazumi-

jeva gladnoga nahraniti, žednoga napojiti, gologa odjenuti, bolesnoga i utamničenoga pohoditi (usp. Mt 25, 34 – 40). Za „vjeru bez djela“ sv. Jakov kaže „da je mrtva“ (usp. Jak 2, 14 – 17). Vjera je bez djela kao smrt bez uskrsnuća, tj. bez ploda, bez života, bez nade i budućnosti. Velikodušan život naših misionara, ispunjen konkretnim djelima ljubavi, najplodonosniji je navještaj vjere u uskrslog Gospodina. U zajedništvu sa svojim Ocem Isus nastavlja živjeti u Duhu Svetome i daruje svoju braću i sestre obilatim plodovima, koji se očituju u novim krštenicima i novim mjesnim misijskim Crkvama. Vjera misionara postaje i vjera novih krštenika, koji nastavljaju sijati sjeme Božje riječi koje su u njih usadili ti naši hrabri svjedoci vjere. Njihov život živa je propovijed. Njihov život živa je slika uskrslog Gospodina. Nakon uskrsnuća Isus je tješio i hrabrio uplašene apostole riječima „mir vama“, „ne bojte se“, „zašto ste prestrašeni“ (usp. Lk 24, 36 – 38). Te riječi trebamo ponavljati svakodnevno da bi u ovom vremenu panike i straha od pandemije koronavirusa upravo one postale kontravirus koji iscjeljuje, koji daje toliko potreban nutarnji mir srca i duše. Te riječi uskrslog Isusa nosile su apostole i daju snagu našim misionarima, a oni ju prenose na svoje vjernike. I nama su danas potrebne da nas oslobode svake sumnje, straha, nemira i nevjere.

Vidjeli smo ovih mjeseci kako malo treba da nam mir iščezne, da postanemo slabi, nesigurni i malovjerni. Nadam se da ćemo iz svega ovoga izvući pouku da svoj pogled s ovozemaljskoga malo češće upravimo prema nebu, da se ne pouzdajemo samo u vlastite snage, nego da računamo i na svoje bližnje, pouzdajući se u onoga koji je podnio mučeničku smrt i krv svoju prolio za svakog čovjeka. Tako ćemo shvatiti da nas jedino uskrsli Krist može učiniti braćom i sestrama. Jedino kao braća i sestre u Kristu osjećat ćemo boli i patnje svakog čovjeka, bez obzira na to gdje živi. Jedino nam on može podariti istinsku pravednost, pravi mir i željeno zajedništvo.

Ovaj tekst pišem tek nekoliko sati nakon potresa koji je pogodio Zagreb te se još povremeno osjeti podrhtavanje tla. Trebam li to spominjati? Čini mi se da je važno spomenuti situacije koje duboko postavljaju pitanje naše egzistencije i sigurnosti, jer čim one prođu, postoji tendencija da se ono bitno prebrzo zaboravi. Ovi dani za našu domovinu i cijeli svijet jedno od težih razdoblja, uzrokovanih koronavirusom i svime što to uključuje. Među mnogima koji su mi se javili nakon potresa, jedna osoba je napisala: „Potresom nam je pokazano da nemamo kamo. Koronavirus tjera nas u kuću, a potres da izađemo van. Možemo jedino k Njemu.“ Ta misao potaknula me da nekoliko riječi ovaj put napišem o mogućnostima da u aktualnoj situaciji, koja se iz dana u dan mijenja, ostanemo duhovno povezani u molitvi i međusobnom pomaganju.

Društveni mediji i istina vlastitog života

Piše dr. sc. Krunoslav Novak

Je li u ovom vremenu moguće zastati u samoći srca i poslušati kako ono kuca, zahvaljujući daru života koji nam je uistinu od Boga darovan, i molitvom se okrenuti k onomu koji je jedina istinska nada i jedina prava sigurnost? Sigurno da je moguće, jer vjernik upravo u iskušenjima dublje doživljava Božju blizinu. U ovom vremenu, u kojem snažno dolaze do izražaja društveni mediji, važno je znati očuvati mir srca, više nego ikada zastati i odgovorno razlučivati ono što nam je korisno i potrebno od onoga što je uznemirujuće, nepotrebno i štetno.

Društveni mediji na različite načine omogućuju da ljudi budu međusobno povezani u komunikaciji te vjernicima da se povežu u molitvi. Zaista možemo reći da su već u prvim danima kad su se dogodila ograničenja mogućnosti sudjelovanja u euharistijskim slavljinama zbog koronavirusa korištene mnoge mogućnosti društvenih medija, da barem na taj način zajednica bude povezana. Mnogi su organizirali

prijenose misa, klanjanja i različitih molitvenih trenutaka na društvenim medijima. Svećenici to čine jer osjećaju potrebu svojih vjernika za blizinom svećenikove riječi ohrabrenja i duhovnim vodstvom. Važno je da u takvim susretima i svećenici i vjernici dožive da je i tada Gospodin na prvom mjestu. Za svakog svećenika ova je situacija izazov, jer nije u mogućnosti doći blizu vjernika. Pastoralna briga dobiva tako novu dimenziju. To je izazov na koji se ni jedan svećenik nije pripremao, jer je u pastoralnom radu uvijek naglasak da treba ići ususret vjernicima. Tako često to naglašava i papa Franjo te i u ovim danima također svojim riječima ostaje blizu Crkvi, koju vodi u Kristovo ime.

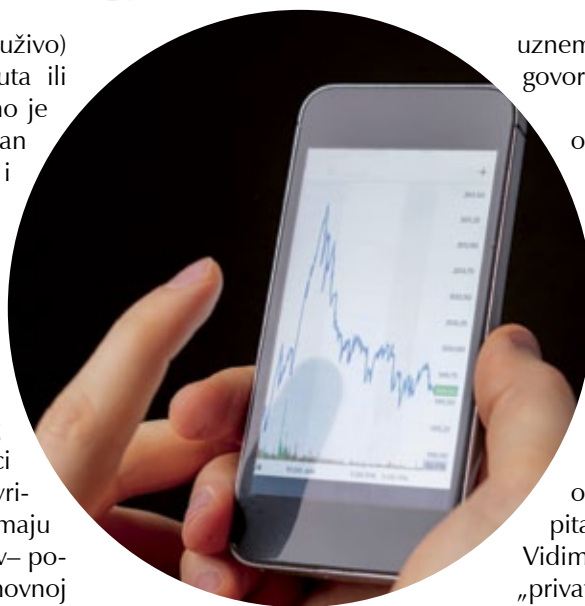
Ali kako će pastir doći do svojeg stada ako ne može doći u kuću svojih vjernika ili ih okupiti u euharistijskom zajedništvu, u različitim formalnim i neformalnim prigodama katehizacije? Jedan je način omogućiti vjernicima da na internetu budu povezani međusobno i sa svojim svećenikom. Postoji mogućnost

live streaminga (prijenosa uživo) mise, klanjanja, križnog puta ili drugih pobožnosti. No važno je da vjernici znaju da ih i izvan onoga što im je dostupno i što mogu gledati uživo na internetu njihov svećenik prati svojim molitvama, prikazuje Bogu nakane svih onih koji su mu povjereni u svojim osobnim razmatranjima i molitvama, koje čini u intimnosti svojeg odnosa s Bogom. Svećenici trebaju biti svjesni da ovo vrijeme nije vrijeme u kojima imaju manje obaveza, već naprotiv – potrebno je biti u molitvi i duhovnoj blizini uza svoje vjernike. A upravo to trebaju znati i vjernici, iako nisu u mogućnosti doći do sakramentnog susreta s Isusom, da on po rukama svećenika i dalje silazi na oltar njihove župne crkve i blagoslivlja i jača svoje vjere.

Svećenici su osim molitve na raspolaganju svojim vjernicima te ih je moguće nazvati ili obratiti im se porukom da bi dobili od njihovog savjeta i duhovnog poticaja. Postoje i različiti drugi načini u kojima se u ovim danima posebno može izraziti karitativna ljubav prema onima koji su u potrebi, naprimjer, organiziranom pomoći posredstvom Caritasa ili na druge načine.

Za vjernike je važno da u ovim teškim iskušenjima ne provode sve vrijeme samo uz medije i društvene mreže. Dopustiti Gospodinu da progovori u našem srcu iziskuje sposobnost da ponekad barem nakratko udaljimo od sebe mobitel, da zastanemo u šutnji, u čitanju Božje riječi, u osobnoj molitvi *Krunice* ili drugih pobožnosti. Ovo vrijeme, koje nas je fizički udaljilo jedne od drugih, neće nas više povezati samo po tome ako neprestano izmjenjujemo poruke. To su sadržaji koji uvijek dolaze izvana, a potrebno je pronaći mir u dubini srca. Pronaći taj trenutak unutar-njeg mira uz Gospodina ključan je da bismo mogli razabrati što je u onome što primamo izvana zaista za našu izgradnju. Naime osim duhovnih sadržaja koji jačaju,

Ovo vrijeme, koje nas je fizički udaljilo jedne od drugih, neće nas više povezati samo po tome ako neprestano izmjenjujemo poruke. To su sadržaji koji uvijek dolaze izvana, a potrebno je pronaći mir u dubini srca. Pronaći taj trenutak unutar-njeg mira uz Gospodina ključan je da bismo mogli razabrati što je u onome što primamo izvana zaista za našu izgradnju.

tješe i hrabre u društvenim medijima širi se mnogo neistinitih sadržaja, poruka koje su uznemirujuće, a nisu provjerene. Svakomu je čovjeku važno koristiti odgovorno te poruke i razmisliti o njihovoj vjerodostojnosti, i radi sebe i radi drugih. Na prvom mjestu, radi sebe i svojega unutar-njeg mira, da se ne uznemirujemo neistinom. Na drugom mjestu, radi drugih, pa ću dobro razmisliti o vjerodostojnosti neke alarmantne poruke prije nego ju pošaljem drugima i njih također uznemirim. Prije nego pročitamo neki sadržaj koji se tiče ovih teških vremena, važno je pogledati od koga dolazi, je li taj izvor nama poznat i možemo li se pouzdati u vjerodostojnost objave. Ne smijemo si dopustiti da ovi teški dani za nas budu dodatno

uznemirujući zbog onih koji neodgovorno siju paniku i nemir.

Da se vratim na početak ovog teksta i na situaciju potresa, kad su neki samozvani „stručnjaci“ neprovjerenim porukama i danas uznemirivali ljude. Upućujem nas sve na Isusa, koji nam je rekao: „Istina će vas osloboditi.“ U zadnje vrijeme često se govori da svatko može imati svoju istinu, da ona ne može biti objektivna, nego da je istina pitanje izbora svakog čovjeka. Vidimo da postaje sve jasnije da „privatna istina“ može biti opasna i štetna. Pogledati u istinu svojeg života kroz Isusovo evanđelje jedini je pravi put pronalaženja mira i povjerenja u Božji dar spasenja.

RUSIJA
– S. Mirjam i s. M. Augustina

Rad s mladima jedan je od vrlo važnih segmenata misija, jer, kako se kaže, na mladima svijet ostaje. Biti jedini katolik u razredu, školi ili na fakultetu nije lako. Mladima treba trajna podrška i pratnja, da bi mogli u nevjerničkom okruženju sačuvati, živjeti i svjedočiti svoju vjeru te biti „svjetlom svijeta“. U tome im je velika pomoć prijateljstvo i zajedništvo s drugim mladim katolicima. Studentica Polina opisala je što njoj znače susreti mladih. „Ne mogu zamisliti kako bih mogla živjeti kao kršćanska djevojka u svijetu kad ne bi bilo takvih susreta.“

Predivno je kad se okupi katolička mladež iz raznih župa i razgovara o najrazličitijim temama: na red dođu i napasti, i post, i obiteljski život. Trudim se sudjelovati na svim susretima, jer oni podržavaju moju vjeru. Naravno, ja komuniciram i sa sestrama i svećenicima i dobivam od njih dragocjene savjete, ali ništa na čovjeka ne djeluje tako kao dobri primjeri mojih vršnjaka. Još je ljepše kad imamo prigodu pomoći drugim ljudima doći u crkvu. Mi nismo vjernici koji samo sjede u crkvi, već propovjednici. Znam za mnogo slučajeva kad su mladi s prijateljima došli u crkvu, kao pratnja ili zbog znatiželje, a kasnije su svoj život posvetili služanju drugima.“

Kako konkretno izgleda naš rad s mladima? U našoj filijali u Azovu održavaju se svaki tjedan kateheze prije mise. U Taganrogu je sastav mladih vrlo šarolik: netko ima tek 15, a netko već više od 30 godina, a osim Rusa i Armenaca ima i inozemnih studenata. S njima je redoviti rad više

individualan – prema interesu i mogućnosti uključuju se u razne aktivnosti, od ukrašavanja crkve za Božić, čišćenja, ministriranja, pisanja članka za mrežnu stranicu, do pomoći u radu s djecom... No povremeno ih okupimo zajedno, posebno na ljetnim „praznicima s Bogom“.

Nekoliko puta na godinu odvijaju se susreti mladih Rostovskog dekanata, „obližnjih“ župa (na razdaljini od 400 km), a nedavno smo imali susret i sa susjednim dekanatom. Jedne godine susreti su na biskupijskoj, iduće na nacionalnoj, a treće na svjetskoj razini. U zadnjih nekoliko godina razvio se i biskupijski pastoral

inozemnih studenata, koji je preuzeo o. German, verbit, rodom iz Afrike. Studenti su iz Afrike, Azije ili Latinske Amerike, jer je studiranje u Rusiji jeftinije nego u Europi, a studiji informatike i medicine na visokoj su razini.

U vrijeme kad se Hrvatska pripremala za susret Hrvatske katoličke mladeži, mi smo se pripremali za biskupijski susret, u Taganrogu od 1. do 5. svibnja 2020. Tema susreta trebala je *Mladiću, tebi govorim, ustani!*. Naš novi župnik, o. Ondrej Slavik iz Slovačke, postao je biskupijski povjerenik za mlade i nije mu bilo lako pronaći prikladno mjesto. U našoj biskupiji, ali i uopće u Rusiji, Crkva

Susreti mladih u Rusiji

nema mjesta za veća okupljanja, i to je uvijek poteškoća s kojom se susreću organizatori. No dječje odmaralište na obali Azovskog mora ima mogućnost primiti 210 mladih. Na tom broju morali smo se i zaustaviti. Kapelu je trebalo improvizirati u jednoj dvorani, no toga se ne bojimo, imamo već iskustva, a s. Augustini to je upravo izazov za kreativnost. Reklama na internetu nismo imali, samo obavijesti župnicima i plakate, koje je dobila svaka župa.

U organizaciji susreta važnu ulogu imali su mladi iz naše župe i filijala. Naime oni su trebali biti domaćini i imati razne odgovorne uloge, od dočeka i smještaja gostiju, prijevoza, nabave, uređivanja prostora i prijenosa stvari (glazbenih instrumenata, mikrofona, oltara...). Nadali smo se

da će susret biti plodonosan!

No, na žalost, kao i susret Hrvatske katoličke mladeži u Zagrebu i naš biskupijski susret je odgođen zbog pandemije korone. Sada možemo samo čekati da sve ovo prođe kako bi se odgođeni susreti mogli dogoditi.

Zašto? Jer su plodovi ovakvih susreta veliki i važni u duhovnom pogledu, ali i u upoznavanju mladih međusobno, ostvarivanju prijateljstva, upoznavanje s poteškoćama i radostima drugih zajednica. A plodovi su susreta mladih, između ostaloga, i sretno sklopljeni brakovi. Haren i Katja upoznali su se baš na međubiskupijskom susretu u Irkutsku 2018. i danas su sretan bračni par. Jer nije lako u ovoj sredini, gdje

su katolici manjina, naći katoličkoga bračnog druga. Katja, koja je isprva željela ići, oneraspoložila se kad joj je župnik rekao da više nema mjesta. No kad ju je pozvao na susret jer je netko drugi odustao, trebalo ju je nagovarati i uzeti ju kao pomoćnicu. A Haren je putovao iz Rostova sa skupinom mladića pet dana, ništa posebno ne očekujući, uživajući u dobrom društvu, diveći se ljepoti prirode i gradovima kroz koje su prolazili. No kad je u Irkutsku upoznao Katju, brzo je shvatio da ju želi susresti opet pred oltarom, što se i ostvarilo poslije nekog vremena komunikacije na društvenim mrežama.

Sad smo svi u iščekivanju kada će se napokon održati odgođeni susreti: vaš susret hrvatske katoličke mladeži, a kod nas mladeži Saratovske biskupije. I dok molite za svoje mlade, ne zaboravite u tu molitvu uključiti i mlade u misijama!

ČILE
– S. M. Fides Babić

Tijekom naše jubilejske godine, povodom 100. obljetnice utemeljenja družbe Kćeri milosrđa TSR-a sv. Franje, trudimo se radosno živjeti našu karizmu milosrđa i svjedočiti da nas Nebeski Očac neizmjereno voli i brine se o svima nama.

S vjesne važnosti Isusove blizine u našem životu, prošle godine, početkom mjeseca studenoga, započele smo dvosatno euharistijsko klanjanje od utorka do subote u župnoj crkvi. Mi sestre predvodile smo klanjanje s vjernicima laicima, a za to vrijeme jedan franjevac je ispovijedaao. Vjernici mogu dobiti potpuni oprost u ovoj jubilejskoj godini, što je velika milost, jer se ovdje vjernici vrlo rijet-

ko ispovijedaju. Neki se ispovjedu u Velikom tjednu, prije primanja sakramenata, kao i dok su u bolnici. Nama je to teško shvatljivo, ali je uistinu tako. Zbog toga sam bila veoma tužna i često o tome govorila župniku, a sad sam sretna što su se počeli ispovijedati. Rekla sam da je blažena Marija Petković došla na ovaj otok da njezine sestre pomognu vjernicima rasti u vjeri, a danas jubilejska godina poziva mnoge da se u sakramentu pomirenja susretnu s Isusom. Za vrijeme adventa imali su prigodu za ispovijed svaki dan. Vjernicima je bilo drago doći na klanjanje, pa pitaju kad ćemo nastaviti. Sad sam sama s jednom starijom sestrom, koja tijekom tjedna posjeti nekoliko bolesnika i odnese im sv. pričest, a ja sam zauzeta u kući i domu oko učenica. Nastavit ćemo klanjanje kad se druga sestra vrati

s godišnjeg odmora krajem ožujka, pa sve do završetka jubilejske godine, na blagdan sv. Franje.

U Čileu se svečano slavi Marijin mjesec, koji započinje 8. studenoga i završava svečanom procesijom i sv. misom na svetkovinu Bezgrešnog začeca. Svakodnevno se moli *Krunica* u crkvi i obližnjim kapelicama. Ove godine bila sam zadužena za molitvu u filijali Pid Pid, gdje sam s jednom katehisticom pripremala i djecu za prvu sv. pričest. Bilo mi je drago uključiti se u katehizaciju. Ovdje se prakticira obiteljska kateheza. Budući da su djeca gotovo cijeli dan u školi, dolaze navečer s roditeljima u župu ili kapelicu. Jedan vjeroučitelj poučava djecu, a drugi roditelje. Tema im je zajednička, ali prilagođena katehizantima. Priprema za sakramente pričesti i krizme traje dvije godine. U mojoj skupini bilo je

Djela milosrđa u svakodnevnici

šesnaest prvopričesnika, koji su usprkos hladnu i kišnu vremenu redovito dolazili. To su vrlo jednostavna i draga djeca. Lijepo su se pripremili i radosno očekivali dan prvoga sakramentnog susreta s Isusom. Župnik im je održao ispit, koji su odlično položili, a fra Yanko Pajkuric je u subotu 14. prosinca predslavio svečano sv. misu i podijelio im sakrament sv. pričesti. Prvopričesnici, roditelji i rodbina bili su sretni, radosni i zahvalni za taj veliki dan, kojeg će se sjećati cijelog života. Poslije sv. mise roditelji su priredili slatki domjenak, uz tortu, kavu i čaj. Zahvalili su katehisticama i katehistu za njihov trud, zalaganje i svjedočanstvo radosnog zajedništva s Isusom. Ta su slavlja uvijek emotivna jer nas sjećaju na dan naše prve pričesti, potiču nas na razmišljanje i zahvalnost za brojne milosti koje svakodnevno primamo po tom sakramentu.

Tijekom jubilejske godine odlučile smo i nešto malo više učiniti za ljude koji žive na ulici, drogirane i alkoholičare. Od mjeseca ožujka redovito im, od ponedjeljka do subote, spremamo topli obrok. Svakodnevno dođe od 25 do 35 osoba. Iako imamo skromne uvjete, svaki dan je sve svježije i ukusno pripremljeno, a oni su iskreno zahvalni i blagoslivljaju sestre. Uz topli obrok nastojimo im posvjedočiti da nas Bog ljubi, brine se o svima i da smo za njega svi važni. Za Božić smo im kupili tople čarape i u našem domu priredili bogatiji ručak, koji je financirala jedna gospođa. Bili su sretni i poslije ručka još su dugo ostali, razgovarali i pjevali. Naš župnik ih je došao pozdraviti, a prijatelji družbe pomogli su u posluživanju. Promatrajući njihovu radost, nazočni su kazali da nam je malo potrebno da budemo sretni i da

usrećimo blišnjega. Za vrijeme ljetnih praznika ne dajemo im ručak, jer jedna sama sestra to ne može, ali ako tko dođe tražiti, dobije sendvič.

Početak ožujka započela je nova školska godina. U naš dom je primljeno dvadeset pet učenica s obližnjih otoka, koje pohađaju srednju školu, a tri studiraju u Castru. Sad sam s učenicama i trudim se pomoći im da marljivo uče i izgrađuju se u ljudskim i kršćanskim vrlinama. Hvala Bogu i dobročiniteljima, uspjeli smo prilično obnoviti dom. Preostalo nam je izmijeniti elektroinstalacije radi sigurnosti, da ne bi došlo do požara. Projekti su gotovi, trebamo ih poslati i nadamo se dobiti pomoć te osigurati sigurnost, a dotada sve u Božje ruke i zagovor naše bl. Marije Petković.

Svim dragim čitateljima, misionarima i prijateljima misija od srca čestitam Uskrs i molim da nas uskrsli Krist obdari svojim mirom, da bismo bili radosni navjestitelji njegova slavnog uskrsnuća.

Kriza pandemije – vrijeme milosti

EKVADOR

– S. Klementina Banožić

Bez obzira na nakanu sudjelovanja na susretu misionara i proslavi proglašenja blaženom naše sestre Lucije Ripamonti te drugih planova i programa u ovome dragocjenom vremenu, pandemija obustavi sve i okrenu vodu drugim tokom! Ostadosmo na suhom, s tolikim konfuzijama, nagađanjima, obeshrabrenjima, strahom, traženjem zaštite i u suočavanju s novom stvarnošću...

Povijest je najveća i najbolja škola kad ju se zna čitati i gledati očima vjere. Život se odvija između straha i opasnosti smrti, u neizvjesnosti sutrašnjeg dana, no ostaje još jači poziv i oči uprte u Isusa na križu. Uz Isusa i u njegovoj misiji valja nam biti znak Božje prisutnosti i milosrđa među najpotrebitijima!

Već mjesecima pratimo brojne mrtve u sanducima ili vrećama od smeća, bolne rastanke obitelji pogođenih smrću najmilijih članova obitelji, prijatelja, kolega, znanaca, bez nade da će prepoznati gdje su im položili mrtvo tijelo.

Jaz između stanja krize i odgovornih za život naroda, totalna nezainteresiranost vlasti, iskorištavanje masmedija u političke interese, nemoć zdravstvenih ustanova, smrt profesionalaca koji daju živote za spas bližnjega bez potrebne zaštite i sigurnosti, korupcija na najvišem nivou... Uz bijedu svih vrsta, zdravstvene potrebe, glad i nemoć pred realnošću, bez razmišljanja rađa se novi način razmišljanja.

«Došao sam da imate život...» Nikakav rizik nema onoliko cijenu koliko vrijedi jedna duša.

Kako podržati vjeru u beznađu, pronaći put, pronaći sredstva za život i pričati četvrtima najsiromašnijih među siromasi-

Oni su tu, kucaju na naša vrata, viču iz velikih redova: „Sestro, bilo što! Danima ništa ne jedemo...“ „Imam petero djece, šestero djece... Već danima samo popijemo malo vode!“ Grč nemoći pred vapajima rađa stravu, uzbuđenost, iskustvo nemoći, klonulost.

Približavanje Bogu i molitva uključuje vapaje svih čiji vapaji dosežu i do nas i molitva se pretvara u vapaj pred Gospodinom. Uz njega i s njime bude se nove inicijative stvaralaštva i buđenje nade za budućnost, sve u istome nutarnjem pokretu.

Crkva u izlasku prema...? Crkva uvijek ide ususret tužnim licima, koja se ublažuju kada prime malu i neznatnu pažnju. Pomoć za stotine imena, koju slažemo u naše košarice tražeći put prema njihovim obiteljima, put i način

da izbrišemo koju suzu, ublažimo bol majka koje nemaju šaku riže za svoju dječicu.

Vrijeme pandemije nova je prigoda da se bude znak Božje prisutnosti, Božjeg milosrđa, Božje ljubavi među najpotrebitijima, među tolikim potrebitima. Hvala svima koji se odazvaše ovim vapajima! Uz Božji blagoslov i po velikodušnosti svih koji pridonose i žele skupa s nama biti znak velike i plemenite Božje ljubavi u svijetu bijede, rađa se MILOSRĐE i postajemo svjedočka Crkva, evandeoska – RADOSNA VIJEST.

Neizmijerna zahvalnost Papinskim misijskim djelima Hrvatske, ljubiteljima misija i misijskih djelatnosti širom svijeta, uz iskren pozdrav iz našega lijepog Ekvadora!

Akcija Svetog Oca za najugroženije u misijama

Papa Franjo je, u sklopu Papinskih misijskih djela, osnovao fond za hitne slučajeve da bi pomogao onim ljudima i zajednicama koje su tragično pogođene pandemijom koronavirusa. Fond za hitne slučajeve koristit će se za pratnju pogođenih zajednica u misijskim zemljama posredovanjem crkvenih struktura i institucija.

U izjavi koju je 6. travnja objavila Agencija „Fides“, službena agencija Papinskih misijskih djela, naznačeno je da će novac, posredovanjem crkvenih struktura i institucija, izravno ići misijskim zemljama.

Prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, kardinal Luis Antonio Tagle, pohvalno je prokomentirao najavu osnivanja tog fonda. „U svojem evangelizacijskom poslanju Crkva je nerijetko na prvim crtama borbe protiv velikih prijetnji ljudskom blagostanju. Samo u Africi više od 74 000 redovnica i 46 000 svećenika djeluje u 7274 bolnice i klinike te u 2346 domova za stare i iznemogle i obrazuje 19 milijuna djece u 45 088 osnovnih škola. U brojnim ruralnim područjima oni su jedini koji osiguravaju zdravstvenu njegu i obrazovanje. Sveti Otac poziva cijelu veliku mrežu Crkve da se suoči s budućim izazovima“, kazao je kardinal Tagle.

Papa Franjo nije samo osnovao fond, već je dao i prvi prilog, u iznosu od 750 000 američkih dolara, te je pozvao sve mjesne crkve i pojedince koji imaju mogućnosti i želje pomoći da potpomognu taj fond po Papinskim misijskim djelima svoje zemlje.

Objašnjavajući svrhu fonda, nadbiskup Giampietro Dal Toso, predsjednik Papinskih misijskih djela, rekao je sljedeće: „Cilj je fonda potpora prisutnosti Crkve na misijskim područjima, koja također pate zbog posljedica koronavirusa. Crkvenim aktivnostima navještaja evanđelja i praktične pomoći po našoj širokoj mreži možemo pokazati da u ovoj krizi nitko nije sam. U tom smislu crkvene institucije i službenici igraju bitnu ulogu. To je nakana Svetog Oca u osnivanju tog fonda. Dok toliko ljudi pati, suosjećamo s njima i pružamo ruku onima koji možda nemaju nikoga da se brine o njima, pokazujući tako ljubav Boga Oca.“

„Pozivam našu mrežu Papinskih misijskih djela, prisutnih u svim biskupijama diljem svijeta, da učine što mogu da potpomognu tu važnu inicijativu Svetoga Oca“, poručio je nadbiskup Dal Toso.

Papinska misijska djela službena su papina ustanova za pomoć u više od 1110 biskupija, većinom u Aziji, Africi, Oceaniji i dijelu Amazonije.

Misionari su još uvijek u misijama

Situacija s pandemijom koronavirusa u Europi veoma je ozbiljna, no papa Franjo i Papinska misijska djela upozoravaju da se najviše treba bojati situacije u misijskim zemljama, među najsiromašnijima i najugroženijima, koji nemaju bolničku infrastrukturu i pomoćne uređaje potrebne za suočavanje sa smrtonosnim naletom te bolesti.

Virus svugdje napada najslabije. Kod nas su to prije svega stariji, no u misijskim zemljama dramatične posljedice odnose se na sve siromašne, bolesne, trudnice i djecu.

Širenjem pandemije milijuni ljudi nalaze se na područjima koja nisu opskrbljena hranom, vodom i osnovnim potrepštinama, a nemogućnost kretanja onemogućava im privređivanje dnevnice koju koriste za nabavu često jedinog obroka u danu. S obzirom na to da i u redovitim situacijama mnogi u misijskim zemljama nemaju mogućnost svakodnevnog obroka, pandemija uvelike pogoršava situaciju. Pristup zdravstvenoj njezi, ionako nesiguran, postaje otežan

ili nemoguć, jer su ambulante pretrpane. A prema svim pokazateljima, val i dalje raste.

Suočavajući se s tim velikim problemom, papa Franjo apelirao je na sve nas. Pokretanjem hitne akcije Papinskih misijskih djela i svojom osobnom donacijom od 750 000 dolara potiče nas da pomognemo da se omogući misijskim biskupijama koje su u najvećim teškoćama da zadovolje osnovne potrebe (posebno u hrani i dezinfekcijskim sredstvima).

Katolička crkva doista je uvijek na prvoj crti u siromašnim zemljama u liječenju ljudi pogođene virusom. Na primjer, u Africi, gdje više od 74 000 redovnica i više od 46 000 svećenika upravlja sa 7274 bolnica i klinika te 2346 domova za starije i ranjive osobe, o četvrtini bolesnika brinu se katoličke zdravstvene ustanove.

U Vatikan sve više stižu zahtjevi za pomoć misijskim biskupijama iz fonda za hitne slučajeve Papinskih misijskih djela: pomoć u hrani, medicinskoj opremi, logističkoj infrastrukturi... u nekim regijama svega

nedostaje, a svaki se sat broji da bi se spasili životi.

Suočen s pandemijom koja se širi i prijete milijunima siromašnih ljudi u svijetu, Sveti Otac poziva na osobnu intervenciju svih nas. Svojom podrškom u molitvi i donacijom za pomoć borbi protiv koronavirusa možemo pružiti ruku zajednicama koje su najviše pogođene ovom zdravstvenom krizom.

Svakodnevno, na svim kontinentima, svećenici, redovnici i redovnice daju svoj život i nakon što su oboljeli od bolesti, pomažući bolesnicima, prateći umiruće. Ni u ovo teško vrijeme oni ne ostavljaju ljude, jer žive s njima i dijele njihovu svakodnevicu. Velikodušno se odazovimo na poziv pape Franje i solidarizirajmo se s njihovom žrtvom!

Unaprijed zahvaljujemo na svakoj vašoj pomoći Crkvi u misijama, koja se nalazi na prvim crtama i poručuje nam: „Još smo ovdje i ostajemo do kraja!“

Pridružite se ovoj akciji i svoj prilog uplatite na sljedeći račun:

Papinska misijska djela u RH; Ksaverska cesta 12 a, Zagreb
IBAN: HR8323600001500109114
Poziv na broj: 303007
S naznakom: Akcija protiv korone u misijama
Donacije uplaćene u poslovnica ZABA-e oslobođene su naknade za usluge platnog prometa.

Nacionalna uprava PMD BIH; Kaptol 32, Sarajevo
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
S naznakom: Za žrtve korona virusa

Molimo da se pomogne onima koji pate od ovisnosti i da ih se prati.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

O če, koga čekate?“ „Čekam vozača koji bi me odvezao na određeno mjesto da nešto brzo obavim. Znaite, ja sam vam ovisnik.“ „Kakoto?“ „Ovisim o dobroti drugih.“ Tako se obično odvija razgovor kad me tko vidi da čekam. Mislim da je ovdje riječ o dobroj ovisnosti. Doista smo ovisni jedni o drugima, ne samo u prometu, nego i na mnogim drugim mjestima, osobito gdje očekujemo neku uslugu od drugih. Drugi tu uslugu vjerojatno ispunjavaju po dužnosti, a zapravo izražavaju dobrotu. Time ujedno opovrgavamo Kajina, koji je na Božji upit: „Gdje ti je brat?“ odvratio protupitanjem: „Zar sam ja čuvar brata svojega?“ Kajin pod upitnik stavlja ono čega je vrlo dobro svjestan, ali unaprijed želi sa sebe skinuti odgovornost, a zapravo krivnju.

Ta nam zgoda potvrđuje Božji imperativ: „Rastite i množite se i napunite zemlju i podvrgnite je sebi!“ Sve nam je Bog dao na raspolaganje, ali je onda nadošla đavolska varka: „Bit ćete kao bogovi.“ I kao da se toj varci neprestano

podlažemo, tako da se i ponašamo kao bogovi. Sebe i svoje interese, kakvi god oni bili, stavljamo u središte, zaboravljajući pritom Božju želju da se njemu jedinomu klanjamo i njemu služimo. Tako, okrećući red stvarnosti, jer smo usredotočeni na sebe, sve ima nama služiti. Tako također i od mnogih stvarnosti, pa i od sebe, pravimo različita božanstva kojima mi služimo, a zapravo im robujemo, zarobljavajući sami sebe.

Papa nas pak poziva *na slobodu od ovisnosti tako da molimo za one koji pate od ovisnosti i da ih se prati*. Tu je očito riječ o različitim nadomjestcima koje rabimo ne bismo li došli do određenog učinka, posebice do nekog zadovoljstva. Mnoge su te ovisnosti, kako nam je poznato, često bijeg od čvrsta oslonca u Bogu i smisla koji bismo trebali dati svojem životu. Razum, kojim se trebamo pametno služiti, također uporabljamo za to da si priskrbimo užitak i zadovoljstvo na sve moguće načine. Nije isključeno također da i mi kadšto bivamo razlogom čijeg bijega u ovisnost, primjerice u alkohol i drogu. I kad već

molimo za ovisnike, valja moliti i za sebe, da doista budemo pratnja drugima u njihovim izgubljenostima, da mi budemo ovisnici o dobroti i odgovornosti koju nam je Bog dao za druge.

U najnovije doba psiholozi iznalaze načine kako stručno pomoći različitim ovisnicima, pa se čak već počinje razmišljati o posebnim tretmanima za ovisnike o mobitelu. O tome je i sveti otac nedavno govorio. Sredstvo komunikacije, nažalost, često postaje sredstvo otuđenja jednih od drugih. Dovoljno je samo malo biti u autobusu i uvjeriti se u to. Nema dvojbe da mnogi s mobitelom čine i mnoge dobre stvari, ali, priznajmo si, to je moderno sredstvo određenog otuđenja, pa stoga i ta sprava postaje objektom ovisnosti. Očito je da nismo slobodni za druge, otvoreni za izravni dijalog, a upravo se o tome radi kad je riječ o našoj ljudskosti.

Molitelji doista imaju razlog da Bogu govore o tim poteškoćama mnogih ljudi i da vape da ih Bog obdari istinskom slobodom djece Božje.

Molimo da đakoni, vjerni u služenju Božjoj riječi i siromašnima, budu okrepljujući simbol za cijelu Crkvu.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Kad je Isus uzašao na nebo, Crkva je nastavila njegovo djelo spasenja svijeta po širenju radosne vijesti i sakramentima. U zajednici vjernika razvili su se mnogi darovi i pozivi, a nastajale su i različite potrebe s porastom vjernika. Stoga su apostoli odlučili ustanoviti red đakona, koji bi se imali prvotno brinuti za siromahe, posluživanju kod stola. Tako je tijekom vremena đakonska služba usredotočena na propovijedanje, kršćavanje, služenje na euharistijskog gozbi i u agapeu, a to znači da i siromasi imaju udjela na bogatstvima koja nam Bog obilno dijeli u vjerničkoj zajednici. Od prve sedmorice đakona do danas bilo je mnogo svetih đakona, a spomenut ćemo tek sv. Lovru mučenika, od kojega su tražili da preda crkveno blago, a on je pokazao na siromahe kao pravo blago Crkve. Sveti Efrem Sirijski, poznat je teolog i pjesnik, a sveti se Franjo

iz poniznosti nije htio zarediti za svećenika.

Tijekom povijesti uspostavili su se takozvani niži redovi, a danas su ostale samo službe lektora i akolita, kao postupno uspinjanje prema višim redovima. U svećeničkom redu postoje tri stupnja, pa je to đakonski red, svećenički red i biskupski red kao punina svećeništva, jer biskupi su nasljednici apostola. Na Drugome vaticanskom saboru posebno se istaknula važnost đakonskog reda, pa se zagovaralo i ređenje oženjenih. Među tim zagovornicima zapažen je bio i kardinal Franjo Šeper. Đakoni, kao i svećenici i biskupi, završavaju redovite studije filozofije i teologije, a nakon ređenja biskup ih raspoređuje na službe u mjesnoj crkvi. Upravo je to na srcu Svetomu Ocu, da đakoni doista budu na raspolaganju i biskupu i narodu Božjemu, sukladno s potrebama mjesne Crkve. Ističući svoju želju,

Papa izriče ujedno i poslanje đakona, posebice kao služitelja riječi Božje i siromašnih, koji time prednjače cijeloj Crkvi, koja je jednako pozvana da snagom Božje riječi i služenja siromasima, uza stalnu pomoć Duha Svetoga, ostvaruje ono spasenje koje joj je Krist povjerio.

Otkako je papa Franjo usmjerio pogled Crkve na siromahe, što je vrlo poželjan zaokret u crkvenoj praksi, lako se zaboravlja da smo naime svi mi Božji siromasi i potrebnici njegova spasenja. Tako, okrećući se jedni drugima u nastojanju da se to spasenje ostvaruje među nama, kako nas i liturgija upućuje, čuvamo se istodobno i od neke pretjerane jednostranosti. To je ono što đakoni svojom širim služenjem zapravo i potvrđuju, a mi ih molitvom podržavamo, da se ne umore u radosnu darivanje samih sebe drugima po svojem pozivu.

Održana godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a Hrvatske

Misom u Župi sv. Stjepana I. u Starom Gradu započela je 9. ožujka godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela Hrvatske. Misno slavlje predvodio je krčki biskup i predsjednik vijeća za misije HBK-a mons. Ivica Petanjak, u zajedništvu s mons. Petrom Palićem, hvarskim biskupom, vlč. Antunom Štefanom, nacionalnim ravnateljem Papinskih misijskih djela Hrvatske i biskupijskim ravnateljima Papinskih misijskih djela iz većine hrvatskih (nad)biskupija.

Prije početka mise prisutne je pozdravio biskup domaćin Petar Palić i zahvalio svima koji prate i vole misije. Posebno je predstavio župnika, koji je ujedno i biskupijski ravnatelj Papinskih misijskih djela Hvarske biskupije.

Biskup Petanjak u propovijedi se posebno dotaknuo današnjega prvog čitanja, u kojem prorok Danijel daje lijep primjer kako treba moliti te s kakvim duhom i raspoloženjem stati pred Gospodina. „Gospodin je onaj koji nudi i čuva savez s ljudima koji ga ljube. Ni za jedan savez nije zaslužan čovjek, već je Bog inicijator i dolazi s ponudom i obvezuje se da će biti vjeran svojim saveznicima. I uvijek je bio vjeran. Mi sagriješismo i odmetnismo se od njegovih naredbi. No

ne zaboravimo da je priznati svoju grešnost i sramiti se zbog grijeha više nego samo se ustima ispovijedati. To je tek dobar početak i znak da ćemo se promijeniti i biti bolji nego što jesmo“, rekao je mons. Petanjak.

Tumačeći evanđeoski ulomak, biskup je podsjetio na riječi evanđelista Luke, koji nas uči da budeмо milosrdni kao što je Otac naš milosrdan. Isus nas poziva da se ugledamo na Boga i da ne gledamo oko sebe, uspoređujući se s drugim ljudima, jer tako nećemo uspjeti. „Nema čovjeka kojemu nećemo naći mane, no naša je vjera u Gospodina i samo on je dovoljan. Jer kada Gospodin daruje, onda daruje preobilno, da se prelijeva, te se više ništa ne može dodati. I na to smo pozvani u ovoj korizmi. Promislimo koliko smo još daleko od Boga i promijenimo se“, zaključio je biskup.

Na kraju sv. mise vlč. Antun Štefan predstavio je vjernicima sve biskupijske ravnatelje PMD-a i pozvao ih na molitvu za misionare, ali i za sve koji su poslani brinuti se za širenje radosne vijesti spasenja. Napomenuo je da trenutno ima 79 hrvatskih misionara i misionarki po raznim kontinentima. „Vaši djedovi i bake smatrali su da treba izgraditi

ovako lijepu crkvu kao što je ova sv. Stjepana, da bi ona i danas vama služila. Tako o vjeri, ali i o svemu ostalome brinu diljem svijeta i naši misionari. Hvala što molite za misionare, što darujete, jer što god darujete – stostruko se vraća. Budite uvijek Isusovi misionari“, istaknuo je vlč. Štefan.

Radni dio godišnje skupštine Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela nastavljen je u utorak u Dominikanskom samostanu sv. Petra mučenika. Nakon molitve zasjedanje je započelo pozdravnim obraćanjem Antuna Štefana, nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela Hrvatske, koji je uputio pozdrav krčkome biskupu i predsjedniku vijeća za misije HBK-a mons. Ivici Petanjaku, hvarskom biskupu mons. Petru Paliću i (nad)biskupijskim ravnateljima PMD-a Hrvatske. „Mi smo Isusova Crkva, misionari i misionarke Isusove radosne vijesti spasenja. Glavna snaga Isusovih učenika nisu pomagala niti metode komunikacije, već njihov osobni život s Isusom i za Isusa“, istaknuo je u pozdravnom govoru ravnatelj Štefan.

Pozdrave je kao domaćin uputio i mons. Petar Palić, koji je izrazio radost što se godišnja skupština odvija u njegovoj biskupiji i zahva-

lio Ljubomiru Galovu, ravnatelju PMD-a Hvarske biskupije na organizaciji susreta. U pozdravnom govoru je naglasio: „Zadaća biskupa je naviještanje, a vi kao biskupijski ravnatelji PMD-a pomoć ste biskupima da bi oni izvršili svoju pastoralnu odgovornost, odnosno da bi poslanje Crkve bio istinski uzor života i djelovanja naših mjesnih crkvi, koje su povjerene biskupima. Zato želim zahvaliti svima vama koji u svojim biskupijama vršite to poslanje i vjerujem da ćemo u tome svi zajedno uspjeti ako smo doista otvoreni poticajima Duha Svetoga i ako, ono što papa stalno naglašava, budemo svjesni da smo kao Crkva poslani i pozvani izaći iz sebe, doći drugima i prenijeti tu radosnu vijest koja oslobađa.“

Mons. Ivica Petanjak pozdravio je sve okupljene i zahvalio je biskupu Paliću na gostoprimstvu te se u svojem govoru prisjetio svoje prve godišnje skupštine, prošle godine u Ludbregu, i susreta misionara u Splitu. Izvijestio je da je na prošlotjednome zajedničkom zasjedanju BK-a BiH i HBK-a u Banjoj Luci upoznao biskupe s onime što se na misijskom planu radilo prošle godine, koja je bila specifična, jer je listopad bio proglašen izvanrednim misijskim mjesecom. Nakon pozdravnih govora uslijedio je izvještaj Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela za 2019. godinu te rasprava o provedenim akcijama tijekom godine.

Večernje misno slavlje u hvarskoj katedrali predvodio je domaći biskup mons. Petar Palić, u zajedništvu s mons. Ivicom Petanjkom, nacionalnim ravnateljem i biskupijskim ravnateljima PMD-a iz većine hrvatskih (nad)biskupija, kao i župnikom Tonijem Plenkovićem te kancelarom Ivanom Jurinom. Prije početka mise prisutne je pozdravio mons. Petanjak, koji je zahvalio domaćemu biskupu na toplu gostoprimstvu tijekom ove godišnje skupštine Papinskih misijskih djela.

U svojoj propovijedi biskup Palić potaknuo je na promjenu u našim srcima u ovoj korizmi te stavio naglasak na Isusa, koji od svojih učenika i od nas traži potpuno povjerenje, koje traži promjenu, služenje i otvoreno srce. „Što konkretno znači za nas ako je riječ Izaije proroka, koju smo čuli, došla do nas, naišla na naše otvorene uši i otvorila naša srca? Izaija želi u Božje ime postići da se ljudi obrate i povjeruju“, istaknuo je mons. Palić.

Na kraju sv. mise okupljenima se obratio vlč. Antun Štefan, koji je biskupsko geslo mons. Palića „Na tvoju riječ“ povezo s misionarima kad se pitamo zašto odlaze kada ni ovdje nema svećenika, redovnika ni redovnica. „Sjećate se trenutka kada apostoli govore Isusu da im ne ide, a Isus im kaže da bace mrežu na drugu stranu? I Petar kaže: «Na tvoju riječ.» Treba slušati Isusa i njegovu riječ i ići, jer dat će Bog i neće ostaviti svoje. I zato, kada daješ, onda će ti se dati. Tako i mi – nema nas mnogo, ali tu smo, vjerni Isusu stoljećima i bacamo mrežu na drugu stranu i neće Bog ostaviti svoje. Budite vjerni Isusu i molite za misionare“, potaknuo je okupljene vjernike vlč. Štefan. Zahvalio je i biskupu Paliću na gostoprimstvu i biskupu Petanjku, koji je od prošle godine predsjednik Vijeća za misije HBK-a, a posebno je istaknuo mons. Slobodana Štambuka, hvarskog biskupa u miru, koji je na toj službi bio niz godina. Zatim je pozvao sve biskupijske ravnatelje da iziđu te predstavio iz kojih (nad)biskupija dolaze, a okupljeni su ih vjernici pozdravili velikim pljeskom.

Treći dan godišnje skupštine Papinskih misijskih djela Hrvatske održao se u srijedu 11. ožujka. Sudionici su raspravljali o planovima Papinskih misijskih djela u pojedinim (nad)biskupijama u 2020. godini, a na poseban način je istaknut 32. susret misionara i misionarki Crkve u Hrvata, koji će

se ove godine od 4. do 8. srpnja održati u Fužinama.

U večernjim satima mons. Ivica Petanjak predslavio je sv. misu u Svetišću Gospe od Zdravlja u Jelšji, u koncelebraciji s vlč. Antunom Štefanom te (nad)biskupijskim ravnateljima Papinskih misijskih djela i domaćim župnikom mons. Stanom Jerčićem. Biskup je na početku propovijedi istaknuo da često Bog ide jednim putem, a mi drugim; Bog vozi po jednom kolosijeku, a mi po drugome i izgleda nam da nema nade da se ti putovi ikako susretnu. No čitajući evanđelje od prošle nedjelje, vidimo da nas Isus vodi i preobražava povlačeći paralelu s Ivanom, Jakovom i Petrom, koje je Isus kao savršen pedagog izdvojio. „I u današnjem se evanđelju opet susrećemo s dvojicom od njih trojice, s Ivanom i Jakovom, kojima Isus drugi put govori da on mora poći u Jeruzalem. Tu vidimo da on ima jedne planove, a mi druge. Na koncu svega, postavlja se pitanje zašto je Isus morao poći na križ. Odgovor je jednostavan – da mi progledamo. On, kao čovjek od krvi i mesa, koji je drhtao pred križem i krvavim se znojem znojio, shvatio je da, ako oni koji su bili uz njega ne razumiju, kako li će ostatak svijeta. Zato je otišao na križ – da napokon progledamo, da shvatimo da je Bog onaj koji je došao služiti – «nisam došao vladati, nego služiti». Onaj tko ne služi drugima, nema šanse da je na putu svetosti. Stoga pokušaj uzeti svoj križ i služi drugima. Ne tuđi, nego svoj križ. Možda se po njemu spasimo. Tko vjeruje neka pokuša“, istaknuo je biskup Petanjak. Na kraju sv. mise okupljenima se obratio vlč. Štefan, koji je zahvalio mons. Petanjku na pastirskoj brizi te vlč. Ljubomiru Galovu, ravnatelju Papinskih misijskih djela Hvarske biskupije, koji je pomogao u organizaciji susreta.

Skupština je završila u četvrtak 12. ožujka misnim slavljem u kapeli dominikanskog samostana.

Održana XIX. godišnja skupština Nacionalnog vijeća PMD-a BiH

Večernjom misom 8. ožujka u mostarskoj katedrali Marije Majke Crkve započela je godišnja skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela u BiH. Zasedanja XIX. skupštine, koja su završila 10. ožujka, održana su u prostorijama Caritas hercegovačkih biskupija u Mostaru.

Svečano misno slavlje predvodio je **Željko Majić**, generalni vikar Mostarsko-duvanjske biskupije, ravnatelj Caritas hercegovačkih biskupija i delegat biskupa **Ratka Perića**, u koncelebraciji s nacionalnim ravnateljem PMD-a BiH **mons. Lukom Tunjićem** i dijecezanskim ravnateljima, **fra Stipanom Radićem** (za Vrhbosansku nadbiskupiju), **Perom Miličevićem** (za hercegovačke biskupije), **mons. Vladom Lukendom** (za Banjolučku biskupiju) te **Josipom Tadićem** (za Vojni ordinarijat).

Na početku je kao organizator ovogodišnje skupštine okupljene pozdravio hercegovački dijecezanski ravnatelj PMD-a Pero Miličević te predstavio ostale misijske ravnatelje. Također je pozvao nazočne da trajno mole i pomažu misije.

Željko Majić se u propovijedi osvrnuo na misna čitanja, koja su govorila o pozivu na preobraženje i potrebi preobraženja u našim svakod-

nevnim životima, jer nas ona vode večnomu preobraženju u nebu. U drugom dijelu propovijedi progovorio je o Papinskim misijskim djelima, s posebnim naglaskom na Bosnu i Hercegovinu, te kako je Kongregacija za evangelizaciju naroda potpomagala odgojne ustanove i Crkvu u BiH, a od 2006. i BiH je ta koja pomaže misijske zemlje i naše misionare.

Od gladi se umire više nego od koronavirusa

Na kraju mise mons. Tunjić zahvalio je predvoditelju misnog slavlja na nadahnutoj propovijedi, kao i katedralnom župniku **mons. Luki Pavloviću** i ravnatelju domaćinu Peri Miličeviću na organizaciji skupštine te svim vjernicima na molitvama za misije. Rekao je da hrvatski narod ima oko 80 misionara diljem svijeta, a najviše u Africi. „Dok koronavirus ovih dana zauzima medijski prostor i širi paniku, uznemirenost i strah, s težim bolestima i virusima susreću se naši misionari, ali se ne zatvaraju u karantenu i ne povlače se. Nažalost, u Africi se više umire od gladi nego od virusa. Životi naših misionara stalno su u opasnosti – bilo od zarazne bolesti, bilo od fizičke nesigurnosti, ali oni nastavljaju naviještati radosnu vijest i pomagati na različite načine

najpotrebitije u svojim misijama“, poručio je mons. Tunjić te pozvao sve na molitvu za misije i materijalnu pomoć, bez koje bi misionari bili onemogućeni u svojem misionarskom djelovanju.

Caritas i misije u službi su drugih

U ponedjeljak 9. ožujka jutarnjom molitvom započeo je radni dio skupštine. Domaćin, dijecezanski ravnatelj Miličević pozdravio je članove Nacionalnog vijeća i izrazio radost što se godišnja skupština održava u Mostaru.

Zatim se okupljenima obratio generalni vikar Majić, koji je bio posebno radostan jer je Caritasov centar domaćin zasedanja. Pozdravio je članove Nacionalnog vijeća, ukratko ih upoznao s djelatnošću Caritas na lokalnoj, a misije na malo široj razini. Zaželio je plodonosan rad, u duhu prošlogodišnje Misijske godine.

Mons. Tunjić zahvalio je ravnatelju domaćinu na organizaciji skupštine, a generalnom vikaru na srdačnome i otvorenom gostoprimstvu. Posebno je naglasio da mu je drago što se godišnja skupština održava u Mostaru, jer to je prigoda za bolje upoznavanje i učvršćivanje Crkve u BiH.

Složio se da su službe Caritas a misija slične jer i jedni i drugi skrbe za najpotrebitije. Dodao je da te dvije crkvene institucije jedna drugu ne isključuju, nego pomažu u cjelovitu odgoju svijesti vjernika i jačanju vjere, a sve je usmjereno na širenje kraljevstva Božjega i spasenje duša.

Predstavljanje izvješća

Potom je uslijedilo usvajanje dnevnog reda, izbor zapisničara i predstavljanje godišnjih pastoralnih i financijskih izvješća.

Najprije je svoje izvješće predstavio nacionalni ravnatelj Luka Tunjić. Kazao je da je misijsko djelovanje u 2019. bilo prožeto duhom Misijske godine i pripreme za Izvanredni misijski mjesec listopad. Zbog opširnosti usredotočio se samo na najvažnije misijske događaje i aktivnosti, poglavito na one koje su bili novi u odnosu na 2018. Poseban naglasak stavio je na misijske projekte i akcije u Misijskoj godini, kojih je bilo uistinu mnogo na svim razinama, počevši od Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, do župa i pojedinih (nad)biskupijskih ustanova. „Bilo je mnogo misijskih događaja u župama, a ono što ohrabruje jesu svjedočanstva župnika da će sa započetim misijskim akcijama nastaviti u idućim godinama. Već se sada osjete plodovi Misijske godine, jer je mnogo više župa sudjelovalo u misijskim akcijama koje organizira Misijska središnjica. I financijski je 2019. uspješnija od 2018., usprkos smanjenju broja vjernika u našoj mjesnoj Crkvi. Misijska godina i dugogodišnja praksa Misijske središnjice pokazali su put kojim treba koračati ovih godina“, naglasio je.

Zatim su svoja godišnja izvješća predstavili i dijecezanski ravnatelji PMD-a u BiH. I njihova su izvješća bila prožeta duhom Misijske godine i općim zaključkom da je većina pastoralnog djelovanja u protekloj godini bila u duhu apostolskog pisma

Maximum illud i smjernicama koje su napisali biskupi BK-a BiH u svojoj pastirskoj poslanici, a koju su poslali svim župama u BiH na početku Misijske godine.

Uslijedila je potom rasprava o predstavljenim izvješćima i prihvaćanje godišnjih izvješća.

Poslije ručka slijedio je popodnevni rad, s temom o misijskim akcijama u tekućoj godini. Naglašena je također zasićenost župnika, koje se zatrpava tolikim promotivnim materijalima i različitim prikupljanjima u župama. To upućuje na potrebu koordinacije u slanju tih materijala i prikupljanja kolekte.

Dogovoreno je i da će ovogodišnji susret misionara Crkve u Hrvata biti u Rijeci, a godišnja skupština 2021. godine u Banjoj Luci.

S pukom Župe Raskrižje

Po završetku radnog dijela skupštine ravnatelji su se uputili u Župu sv. Antuna Padovanskoga u Raskrižju, koju vodi Pero Miličević.

Svetu misu predvodio je mons. Lukenda, a prigodnu propovijed uputio fra Stipan Radić. Župnik je na početku pozdravio i predstavio koncelebrante – misijske ravnatelje i susjedne župnike te potom vjernike pozvao na molitvu za misije.

Fra Stipan je na temelju evanđelja propovijedao o misijskom poslanju Crkve, s posebnim naglaskom na sudjelovanje misionara Crkve u Hrvata, počevši od sv. Nikole Tavelića do školskih sestara franjevk i, koje su 2018. pošle u Ugandu, a koje je posjetio za ovogodišnjeg pohoda toj zemlji, u prigodi obilježavanja godišnjice smrti bosanskog franjevc a misionara Vjeka Čurića. Progovorio je također i o progonjenoj Crkvi našeg vremena, ali i o neustrašivosti misionara Crkve u Hrvata u svjedočenju i širenju kraljevstva Božjega.

Prije misnog blagoslova mons. Tunjić zahvalio je predvoditelju misnog slavlja, kao i propovjedniku na iznesenim podatcima i pozivu na uključivanje u misijski pastoral župe, a vjernicima na zajedničkom sudjelovanju u misi i molitvi za misije. Rekao je da su dva standardna načina pomaganja misijama molitva i materijalna pomoć. Izdvojio je misijske kase kao višestruko odgojno sredstvo djece i odraslih te

pozvao vjernike, koji su se okupili u veliku broju, da se pretplate na misijski mjesečnik *Radosna vijest*, koji je pun optimizma, nade i vjere i koji će sve čitatelje ispunjavati tim duhom. Dan je završen večerom i bratskim druženjem.

Biti zaljubljenicima misija

Posljednji dan skupštine, utorak 10. ožujka, započeo je euharistijskim slavljem, koje je u kapeli sv. Stjepana prvomučenika u Caritasovu centru predvodio mons. Luka Tunjić.

U svojoj propovijedi kazao je da je sv. misa u prvom redu zahvala Bogu za njegovu ljubav i trajnu prisutnost u euharistiji. „Jutros posebno zahvaljujemo don Željku Majiću, don Peri Miličeviću te svim dijecezanskim ravnateljima. Posebno treba zahvaliti Bogu za naše misionare, svjedoke i heroje naše vjere“, kazao je te pozvao na molitvu da ih Gospodin obdari potrebnim darovima da bi uspješno izvršavali povjerenje im poslanje. „Potrebno je moliti i za nas ravnatelje, da budemo pravi zaljubljenici misija, da bismo autentično prenosili misijski žar drugima“, pozvao je na kraju mons. Tunjić.

Poslije doručka uslijedili su susret i evaluacija rada prethodnog dana. Potvrđeno je da su predviđeni dnevni red i obveze uspješno izvršene i dogovorena je strategija rada za ovu godinu.

Potom su se uputili u Caritasov socijalno-zdravstveni centar „Betanija“ u Čapljini. Riječ je o domu za starije osobe i osobe s invaliditetom, koji izrađuju suvenire, predmete, umjetničke slike... Ondje su osjetili uzajamnu ljubav djelatnika Caritas a i štićenika doma, što rezultira još većom kreativnošću i originalnim uradcima.

Tom prigodom posjetili su i **Dragana Filipovića**, župnika Župe sv. Franje u Čapljini, koji je, upoznavajući ih sa župom, ponosno istaknuo da na vjeronauk dolazi 320 djece te da je župa iznimno pastoralno aktivna.

Na kraju su se zaputili u Ravno te posjetili spilju i muzej Vjetrenicu te župnika **Bernarda Marijanovića**, bivšeg misionara u Tanzaniji, koji ih je upoznao sa stanjem u svojim župama Ravno i Trebinja te u općini Ravno.

Vjera mojih župljana

Morapai, pred Uskrs 1971.

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Baš je ovih zadnjih dana pripalilo. Oko podneva sam prispio pred Kokhonovu kolibu. On je bio u našoj školi. A bio je i vjeran ministrant. U selu je velika bijeda, pa je Kokhon otišao tražiti posao i već ga dugo dana nema kod kuće. Majka mu je žalosna i plače. Uznojen i izmoren kleknuo sam pred kolibicom. Zajedno smo se pomolili za Kokhona, da bi se naskoro vratio i majku razveselio.

Uz Baš je ovih zadnjih dana pripalilo. Oko podneva sam prispio pred Kokhonovu kolibu. On je bio u našoj školi. A bio je i vjeran ministrant. U selu je velika bijeda, pa je Kokhon otišao tražiti posao i već ga dugo dana nema kod kuće. Majka mu je žalosna i plače. Uznojen i izmoren kleknuo sam pred kolibicom. Zajedno smo se pomolili za Kokhona, da bi se naskoro vratio i majku razveselio.

Obilazio sam od kolibe do kolibe. Svagdje kratka molitva i blagoslov. Osobito djeci. To se nikada ne smije ispustiti. I dajući blagoslov tim Isusovim najdražima, koliko smo i mi blagoslovljeni!

Ljudi zamišljeno sjede pred kolibama i s čežnjom gledaju prema zapadu i oblacima. Gledaju i mole se. Sprema se oluja.

U Okhilovoj kolibi sjeo sam na rogožinu i lijevao si vodu na glavu. Tijelo mi je, jednostavno, gorjelo. Ne znam jeste li to ikada iskusili: kao da vam iskre iz tijela izlaze. A oči su kao dva plamena. Izmore ova putovanja, ali ipak – nisi umoran. Tajna našega svećeničkog života, tajna i sreća!

Valjalo je blagosloviti nekoliko novih koliba. Katehiste Piusa još nije gotova, no budući da je svećenik u selu, želi to danas srediti. Čitava grupa dječice. Rogožine prostrte i u kolibi i pred kolibom. Počeli smo s lijepom pjesmom i kronicom. Sve u sreću Piusove obitelji, čitavog sela, osobito za kišu, za sjetvu riže. Za sutrašnju misu skupili su između sebe milostinju. To je zavjetna misa za kišu. Dok smo

molili kronicu, tamni oblaci nadvili se i izlila se prva tropska kiša, razblaživši nesnosnu vrućinu i utješivši srca siromašnih seljaka. Djeca su od veselja zapjevala lijepu bengalsku pjesmu. Svi smo prokisli, jer je koliba tek privremeno bila pokrivena suhim palminim listovima.

Nakon toga preostalo je još nekoliko koliba. Valjalo je kroz blato. Mrak, a i klisko je, pa smo svi nekoliko puta sjeli u blato!

Večera je bila kod Okhila: riža i ispržena tikva, i uz to nešto malih račića. Malo, no od srca. Zajedno smo izmolili večernju molitvu. Od kiše čitava je veranda bila mokra, pa smo iz nekoliko rascijepljenih bambusa napravili krevet, metnuli na to rogožinu, pa si mekšaj rebra na tom *Dunlopillu*. A komaraca na tisuće, i s krava, i s koza, i iz okolnih bara. Krave samo udaraju nogama i mašu repom da se oslobode te krilate nevolje. Mašu repom nad sobom, a mašu repom i nada mnom, jer je moj „krevet“ bio baš na kraju verande, uz štalu. I dođe mi misao: „Vidiš, koji put ni rep ne bi loše došao!!!“

Kad je sve svršilo, krenuo sam niz rijeku prema kapelici Gospe Fatimske. Dug je to put. Preko Boro Molakhalija i Šurdjuberija. Ljudi su čekali pred kapelicom. Imat ćemo danas križni put kroz selo. Bidhu nosi veliki križ. Prva je postaja pred njegovom kućicom. Mnogi se hinduisti pridružili. Pjevajući i moleći, obidosmo selo uz kanal. Dosta je protestanata u tom selu. Molili su nas da se zaustavimo pred njihovim kolibama.

Te noći sanjao sam čudan san: o smokvama metkovskim... No, ostale smokve na smokvama, a Ante izgrižen od komaraca u Okhilovoj kolibi. Izgrižen, no živ i zdrav – s glavom na ramenu.

Ujutro je kapelica bila puna-punčata. Zavjetna misa za kišu ujedno je bila i zahvalna. Počivao blagoslov Božji nad našim poljima i nad našim obiteljima! Pripravio sam u dvije velike zemljane posude svetu vodu, pa će oni time blagosloviti svoja polja.

Kad je sve svršilo, krenuo sam niz rijeku prema kapelici Gospe Fatimske. Dug je to put. Preko Boro Molakhalija i Šurdjuberija. Ljudi su čekali pred kapelicom. Imat ćemo danas križni put kroz selo. Bidhu nosi veliki križ. Prva je postaja pred njegovom kućicom. Mnogi se hinduisti pridružili. Pjevajući i moleći, obidosmo selo uz kanal. Dosta je protestanata u tom selu. Molili su nas da se zaustavimo pred njihovim kolibama. Trinaesta postaja bila je u dvorištu starice Paramanik, udovice pokojnog Padrija, baptista. Sagnuta, i godinama i bolešću, kleči u prašini pred svojom kućicom. Kod svake postaje imali smo posebne nakane. Trinaesta postaja – Gospa prima Isusa u krilo: „Za starce i starice u selu i na

cijelom svijetu“. Ja sam se posebno molio za tolike moje duhovne majke, koje su svojom ljubavlju i dobrotom preuzele brigu moje pokojne majke. I ova dobra starica Paramanik. Kad god sam došao u to selo, ona bi uvijek pripremila jednu čašu mlijeka i dala mi to na spomen moje drage pokojne majke. Mene je to uvijek veoma dirnulo. I dok sam joj davao blagoslov na rastanku, uvijek sam zamolio i njezin blagoslov.

Prilike u obližnjem Istočnom Pakistanu veoma su loše. Vojska nemilosrdno ubija na sve strane. Već je i nekoliko svećenika ubijeno. Borba je to na život i smrt. Vojska Zapadnog Pakistana bori se protiv 75 milijuna Bengalaca. U tom dijelu Pakistana bili su izbori i pobijedila je Avami liga, bengalska stranka, i to potpunom većinom. No ti iz Zapadnog Pakistana nisu htjeli dati vladu vođi te stranke Mujib Rahmanu, nego su doveli vojsku, pa ubijaj. A svijet šuti. I tzv. Ujedinjeni narodi. Koliko je licemjerstva u tome! To ti je politika ovog svijeta. I nije Istočni Pakistan jedini slučaj. I tolike druge zemlje i narodi sa stoljetnim pravima slobode i kulture traže slobodu, no međunarodna politika to sve prekrije raznim frazama i “mirna Bosna ponosna”.

Bl. Lindalva Justo de Oliveira, milosrdnica, djevica i mučenica prva brazilska žena, redovnica, koja je proglašena blaženom

Sestra Lindalva rođena je 20. listopada 1953. u Brazilu, u selu Malhada da Areia, u državi Rio Grande do Norte. Krštena je 7. siječnja 1954. Roditelji su joj bili prvi duhovni vođe: njezina ju je majka učila prva načela vjere i kršćanske molitve, a otac je često čitao Bibliju njoj i braći te ih vodio na misu. Teška bolest njezina oca, kojemu je sestra Lindalva s ljubavlju pomagala tijekom posljednjih mjeseci njegova života, i njegova smrt 1982. godine, navela ju je da razmišlja o svojem životu i odlučno izabere služiti siromašnima.

Dana 16. srpnja 1989. sestra Lindalva je, s još pet kolegica, započela novicijat u Recifeu. Iz pisama majci i prijateljici Amari otkrivamo njezine osjećaje sreće, radosti i potpune apostolske pobožnosti s kojima se priprema dovršiti svoj put formacije. Posljednjih mjeseci novicijata zainteresirala se i za rodbinu koja je bila udaljena od Boga, a posebno za brata alkoholičara Antonija, da bi promijenili život. Sljedeće godine njezin brat prestao je piti, a radost će biti još veća kad će saznati da se njezina prijateljica Conceição također odlučila pridružiti milosrdnicama. Na kraju novicijata, 29. siječnja 1991., sestra Lindalva poslana je posluživati 40 starijih osoba na odjelu za starije općinske bolnice u Salvadoru, u saveznoj državi Bahiji. Njezina jednostavnost u komunikaciji, ljubaznost i veselost s kojom se ophodila prema svima zaslužila je poštovanje sestara, bolničkih službenika i onih koji su im pomagali. Prihvaćala se najskromnijih poslova da bi služila starijima, posebno onima koje su najviše patili. Služila im je materijalno i duhovno, osiguravajući da uvijek primaju sakramente; s njima pjevala i molila. Bila je iskrena prema poglavaricama, ljubazna i plemenita prema svojim sestrama.

U siječnju 1993. u dom dolazi 46-godišnji muškarac August da Silva Peixoto, koji je unatoč svojim godinama uspio, s preporukom, biti primljen u dom za starije. Sestra Lindalva se prema njemu odnosi s istom ljubaznošću kao i prema svima drugima, ali on se, s teškim i neprijateljskim karakterom, zaljubljuje u mladu redovnicu. Tada za nju započinje teško razdoblje. Ona mu je svim sredstvima davala do znanja da između njih treba biti distanca te se prema njemu počinje odnositi obazrivo.

Sestra se počinje bojati tog čovjeka i povjerava se nekolicini prijatelja i sestara. Najpraktičnije, najjednostavnije i najneposrednije rješenje moglo je biti napustiti starački dom, ali njezina naklonost prema starijima ju je zadržavala. Jednog dana, na Veliki petak, August ju je počeo udarati nožem, a ona je, paviši na zemlju, nekoliko puta viknula: „Bože, zaštitite me.“

Obdukcijom su utvrđene 44 ozljede po cijelom tijelu. August je pred crkvenim i građanskim sudovima izjavljivao da ju je ubio jer ga je odbila. Kao što jasno utvrđuju dokumenti procesa za beatifikaciju, njezino odbijanje da se preda grijehu „rezultiralo je smrću koja je posljedica njezina izbora života, zasnovana na vjeri koju je živjela“.

Sestra milosrdnica Lindalva s velikim je predanjem služila siromasima i zavrjedila palmu mučeništva u obrani svojeg djevičanstva na Veliki petak, 9. travnja 1993., sjedivši tako žrtvu svojeg života sa žrtvom prvog mučenika, Krista Gospodina. Među blažene bila je pribrojena 2. prosinca 2007. u Salvadoru, Bahia. Važno je napomenuti da je ona prva Brazilka koja je proglašena blaženom.

ZA MISIJE I MISIONARE:

Zrinka Drmić 50 KM * Ivanka Kvesić 50 KM * Marijana Gagro 100 KM * Sestre Klarise, Brestovsko 200 KM * T. K. 20 KM * Vlč. Anto Perić 60 KM * Jela Dujmović Crkvice-Zenica

50 KM * Vinko Maslač 100 KM * N. N. 300 KM * Kata Nikolić 100 KM * Obitelj Radić 20 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM + 30 KM * Pizzeria „Don Andjelo“ 20 KM * Ivanka Vidović 50 KM * Ruža Vidović 50 KM * Župa Požega II 1.500 kn * Župa Tomašica 110 kn * N. N. 100 kn * Župa Jelsa 1.000 kn * Župa Krapinske Toplice 250 kn + 220 kn + 50 kn * Kćeri Božje Ljubavi, Zagreb 500 kn * Samostan Benediktinki sv. Andrije, Rab 100 kn * Župa sv. Jelene, Crikvenica 100 kn * Župa sv. Male Terezije, Rijeka 200 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Zdenka Podhrašć-Relja 20 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * Dubravko Tandarić 220 kn * Darovatelji preko Sanje Gavrić 800 kn * Ivo Anić 10 kn + 150 EUR * Marija Gregić 400 kn * Ivana Knežić 500 kn * Matea Ribić 100 kn * Luka Savin 300 kn * Filip Babić 200 kn * Kristina Mišković 100 kn * Emma Pejić Tomić 100 kn * Zlatica Borojević 400 kn * Mirko Bitunjac 300 kn * Ljiljana Benčak 200 kn + 200 kn * Obitelj Majić 700 kn * Marija Matijačić 500 kn * Ivan Janeš 800 kn * Tanja Škof 600 kn * Veronika Valičević 50 kn * Josip Udiljak 200 kn + 200 kn * Mladenka Lovrović 200 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Davor Cindrić 670 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Ana Kukuljača 50 kn * Karolina Hrstović 100 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Ivana Josipović 100 kn * Ivica Petrinović 60 kn * Ante Matković 50 kn + 50 kn * Ana Palčić 200 kn * Vesna Hečimović 200 kn * Pero Petanjek 50 kn * Milena Zaninović 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Ivan Dabo 100 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Ana Mujan 50 kn * Gordana Radošević 100 kn * Danijel Krizmanić 200 kn * Zvonko Pleše 100 kn + 100 kn * Ivo Marušić 100 kn * Danijel Stanković 80 EUR * Vesna Pavetić 400 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Marta i Danijela Antunović 195 kn * Župa Kotoriba 600 kn * N. N. 260 kn * Božidar Škarec 200 kn * Aleks Flego 1.000 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * Branka Maslač 200 kn * Goran Šipek 50 kn * Ivanka Krolo 350 kn * Branko Gelemanović 500 kn * Danica Andrešić 100 kn * Slavica Arapović 100 kn * Župa Gornji Kosinj 600 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Kristina Mandić 50 KM * Mato Miličević 200 EUR * Očna klinika – Osijek 150 EUR * Ivica Lučić 50 EUR * N. N., Grbavica 50 KM * Obitelj Radić 20 KM * Anda Perković 50 KM * Anda i Ivan Vrdoljak 30 KM * Mara Tirić 100 KM * Jela Antunović 100 KM * Vlč. Ivan Janeš 1.000 kn * Župa Uznesenja BDM, Stenjevec 3.000 kn * Dubravko Dujmić 100 kn + 100 kn * Damir Biljan 300 kn * Angelina Papuga 100 kn * Đurđica Ahac 100 kn * Mirjana Rožić 610 kn * Katica Salopek 20 kn * Vera Čargonja 300 kn * Blaško Kivić 200 kn + 200 kn * Ivana Rašić 200 kn * Roko Srdarović 30 kn * Paulina Zadro 800 kn * Krešo Mišura 500 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Melita Gregorović 200 kn

* Pero Petanjek 100 kn * Matija Knežević 100 EUR * Branko Dragojević 350 kn * Sandra Španić 200 kn * Zrinka Čale 200 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Ana Deak Gmazluški 100 kn * Zlata Omahen 120 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Sandro Jakopčević 100 kn + 100 kn * Željka Vodopija 200 kn * Barica Solina 50 kn * Josip Kordić 100 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Nada Alfirev 100 kn * N. N. 260 kn * Darko Topalović 100 kn * Veronika Radić 200 kn * Milena Čagalj 5.000 kn * Ivan Kedžo 1.000 kn * Maro Kaluz 200 kn + 200 kn * Zlatko Glavaš 500 kn * Danijela Blašković 2.000 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Djeca župe Drinovci 2.325 KM + 1.840 kn + 50 EUR * N. N. studentica 33,15 KM + 304,30 kn + 9 EUR * Župa Presvetog Srca Isusova, Studenci 500 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 1.000 KM * Župa Sirač 50 kn * Župa Donja Kupčina 4.700 kn * Župa Svih Svetih, Đakovo 9.633 kn * Darinka Gatar 65 kn * Božica Praterner 50 kn * Marija Nikolić 50 kn * Marija Cerčić 500 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * OŠ Antun Kanizlić, Požega 1.510 kn * Župa Gornji Kosinj 900 kn * Marija Galić 50 kn * Župa Prgomet 440 kn * Tajana Martinčević 500 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 40 KM * Ivanka Bencun 100 KM * T. K. 30 KM * Molitvena zajednica „Emanuel“ Grude 383 KM * Ivana Čilić 20 KM * Benedikt Pehar 300 KM * Franka Markota 500 KM * Tomislav Bilić 150 kn + 150 kn * Stjepan Harča 128 kn * Janko Krznarević 1000 kn * N. N. 260 kn * Anika Globlek 100 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Nikola Šlišković 100 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Nada Rupčić 50 KM * Josip Mišković 105 KM * T. K. 30 KM * A. O., Banja Luka 250 KM * Irena Šimić 30 KM + 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Ana Lisac 200 kn * Josip Rajčić 40 kn + 40 kn * Dubravko Tandarić 155 kn * Marinko Hudlin 200 kn * Marija i Ivo Rumora 1.000 kn * Blagoje Kordić 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Jozo Hrkač 50 KM * Anda Mihaljević 100 KM + 200 KM * Ivanka Doko 25 KM + 25 KM * N. N., Grbavica 50 KM * A. O., Banja Luka 250 KM * Komping d.o.o., Vitez 50 KM * Vlč. Miroslav Agostini 50 EUR * Mons. Franjo Topić 500 EUR * Iva Lukač, ud. + Nikole 100 EUR * N. N. 1.000 kn * Sandro Jakopčević 50 kn * Anda Mrvelj 100 kn + 100 kn * Renata Lovrić 50 kn * Ruža Turk 50 kn + 50 kn * Vesna Erdec 75 kn + 75 kn * Nada Vuković 50 kn + 50 kn * Anda Svoboda 50 kn + 50 kn * Danica Kristić 100 kn + 100 kn * Štefanija Šajn 80 kn * Anita Bačić 1000 kn * Josip Čović 70 kn + 70 kn * Ivanka Boras 200 kn + 200 kn * Dubravko Tandarić 240 kn + 240 kn * Siniša Jurić 100 kn + 100 kn * Anto Rimac 120 kn + 100 kn * Obitelj Majić 400 kn * Vesna Lukić 800 kn * Dario Maradin 100 kn * B. Drakulić 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Marica Britvec 200 kn * Jasminka Jug 100 kn * Matija Gložinić 100 kn * J. Zrno 30 kn * Zrinka Dragić 100 kn * Josip Trbara 1.000 kn * Mario i Ivana Gečević 750 kn * Ana Šporiš 100 kn *

Ivan Jarkić 100 kn * Zdravko Ruk 2.000 kn * Anica Keškić 150,47 kn * Danica Humek 20 kn * Igor Končurat 100 kn + 100 kn * Josip Relja 700 kn * Stevo Horvat 100 kn * Franjevački samostan, Kloštar Ivanić 10.000 kn * Tomislav Klarić 800 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Sandro Jakopčević 75 kn + 75 kn * Dragutin Ištuk 100 kn * Pero Petanjek 50 kn * Dragan Matijević 100 kn * Dragan Matijević 100 kn * Ljilja Kvesić 1.455 kn * Emilija Čarić 100 kn * Marija Bobinac 100 kn * Zrinka Studen 50 kn * Ivan Kosić 68 kn * Kata Vidović 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Orlando d.o.o., Grude 500 KM * Anica Lovrić 20 KM + 20 KM * Mirela i Nikola Palac 200 KM * Ljilja Grbešić 100 KM * Stane Radulović 50 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Dario Časar 150 kn + 150 kn * Srećko Botrić 150 kn + 150 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Mirna Noethig 100 kn * Anka Dužnović 50 kn * Dr. Stipe Čizmić 50 kn * Marija Vuković 100 kn * Mihael Popinjač 100 kn * Đurđica Jagarinec 50 kn * Mladen Crneković 100 kn * Stane Radulović 50 kn * Ivica Grubeša 200 kn * Mate Barić 20 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Mato Josić 200 kn * Lidija Petrač 70 kn * Blaško Kivić 200 kn + 200 kn * Nikolina Sabolić 600 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn + 1.000 kn * D. Delić 120 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Dragan Purišić 100 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Nikola Horvat 100 kn * Milan Vrdoljak 750 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Mara Jurić 70 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Ivanka Bencun 100 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Mara Jurić 70 KM * Lidija Ivančić 800 kn * Željka Tukić 250 kn * Pero Petanjek 50 kn * Robert Skejić 150 kn * Anja Zoričić 100 kn + 100 kn * Ivo Hrga 50 kn + 50 kn * Ante Karačić 15 kn + 15 kn * Anita Mikec 100 kn + 100 kn * Mira Grmuša 111,77 kn + 113,55 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn + 50 kn * Ana Pavković 50 kn + 50 kn * Mira Bakula 50 EUR + 50 EUR * Marijana Vilić 50 kn + 50 kn * Martina Oravec 120 kn + 120 kn * Zrinka Kelava 50 kn + 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn + 100 kn * Josip Spajić 50 kn * Majda Uremović 100 kn + 100 kn * Anto Rimac 100 kn + 100 kn * Tihana Martinović 20 kn + 20 kn * Marija Zečić 50 kn + 50 kn * Mirna Ivanić 10 kn + 10 kn * Ana-Marija Kožić 50 kn + 50 kn * Elena Maria Tikvić 300 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Snježana Mikec 100 kn * Martina Pavelić Kačarić 30 kn * Jasenka Znaor 200 kn + 200 kn * Lucija Miloš 50 kn * Ana Znaor Milohnić 300 kn * Ana Čančarević 80 kn * Marina Rogić 30 EUR * Veronika Škegro 50 kn * Pamela Banovac 50 kn * vlč. Alojzije Asić 15.000 kn + 140 EUR * Veronika d.o.o. 400 kn * Martina Jurjević 500 kn * Marija Miloš 20 kn * Mihaela Mandić 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Marija Pavišić 50 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Vanja Jurić 15 EUR * Branka Budin 300 kn * Kristina Jurković 200 kn * Vikica Šalić 300 kn * Zlata Omahen 120 kn * Iva Miličević 200 kn * Ana Mrgan 100 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Anica Josić 200 kn * Ivan Martić 750 kn * Luca Tadić 5.900 kn * Milica Paljaj 400 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Marija Donadić 220 kn * Nada Dujmović Sičaja 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 K + 20 KM * A. O., Banja Luka 125 EUR * Luca Anić 200 KM * Ruža Marić 50 KM * Ivana Miličević 50 KM * Marija Buljan 200 KM * Stana Prskalo 150 kn + 150 kn * Srećko Botrić 150 kn 150 kn * Željko Jelinić 1.000 EUR * Romano Tripalo 150 kn * Marija Barić 20 kn * Igor Pivac 1000 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Marija Bartošek 300 kn * Zoran Zorica 100 kn * Marica Žigo 50 kn * Župa Mučeništva sv. Ivana Krstitelja, Županja 6.500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBII:

Željko Jelinić 1.000 EUR * Marija Bartošek 300 kn + 300 kn * Valentina Volarić-Lufčić 200 kn * Miro Volarić 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

ZA MISIJE I GLADNE U HAITIJU:
Božo Lovrić 30 KM * Nikolina Petrović 5 KM * N.N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Jelka Ivekić, Crkvice-Zenica 50 KM * A. O., Banja Luka 400 KM * Vlč. Miroslav Agostini 100 EUR * Božo Lovrić 30 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Marijana Trupina 200 KM * Branka Jozić 500 kn * Mijo Čuljak 1.000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Ruža Perić 50 KM * Školske sestre franjevke, Tramošnica 100 EUR * N. N., Aladinići 100 KM * N. N., Aladinići 50 KM * T. K. 30 KM * s. Terezija Batarilo 50 KM * G. D., Podmilačje 100 EUR * Fra Davor Petrović 50 EUR * Snježana Udovičić 600 KM * Maja Marija Prelec 50 kn * Štefica Palošika 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Ivanka Vidović 50 KM * Branka Budin 200 kn * Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Verona Čurić 100 kn * Željko Jelinić 1.000 EUR * Verona Čurić 100 kn * Ivan Bošnjak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU

Željka Tukić 250 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVII:

Luca Anić 100 KM * Magdalena Sinanović 50 KM * Damir Jurilj 50 KM * Milijana Glavinić 100 KM * Željko Jelinić 1.000 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Župa Blagaj-Buna 2.150 KM * Župa Neumski Gradac 800 KM * Željko Jelinić 1.000 EUR * N. N. 260 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Siniša Skočibušić 100 KM * Marinko Marić 200 EUR * Irena Štefanac 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 260 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Don Ivan Štironja 2.000 KM * Željka Pezić 2.000 kn * Obitelj Vulje 700 kn * Agata Baždarić 1.000 kn * Sestre Kćeri Milosrđa, Ivanić Grad 1.000 kn * Sestre Kćeri Milosrđa, Ploče 900 kn * Matija Knežević 100 EUR * Matija Knežević 50 kn * Nada Peleh-Serenčes 50 kn * Marija Ana Gradiški 4.000 kn * Župa Gornji Kosinj 14.000 kn * Marko Ljubičić 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Miro i Dragica Bevanda 10 KM * Dražen

Ramljak 100 KM * N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * Župa Presvetog Srca Isusova, Studenci 500 KM * N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * Župa Sv. Petra i Pavla, Mostar 2.045 EUR * Župa Čerin 1.040 EUR + 370 KM * Župa Hrasno 510 EUR * Župa Prisoje 400 KM + 40 EUR + 15 CAD * Župa Ravno 650 KM * Župa Trebinja 300 KM * Župa Gradac Neumski 700 KM * N. N. 2.000 kn * Župa Donja Kupčina 750 kn * A. Harča 20 kn + 20 kn * Katica Honjevac 50 kn + 50 kn * Božo Prka 100 kn * Ivanka Nikolić 100 kn * N. N. 1.000 kn * Zrinka Martinić 100 kn * Vedran Višnjić 100 kn + 100 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn + 100 kn * Ana Marija Ciceran 200 kn * Ružica Močan 100 kn * Pavić 50 kn * Damira Mengušić 80 kn * Obitelj Majić 100 kn * Ivan Sesar 83,7 kn * Josip Munivrana 10 kn * Pero Petanjak 50 kn + 50 kn * Josip Belavić 200 kn * Stjepan Ključariček 100 kn * Dinka Ilić-Roller 50 kn * Luca Radman 20 kn * Sandro Jakopčević 100 kn + 100 kn * Sofija Senjak 100 kn * Dragica Milek 50 kn * Ana Mujan 50 kn * Ivica Zlomisljić 30 kn * Tomislav Zelembaba 50 kn + 50 kn * Katarina Moharić 100 kn * Sanja Rupčić 100 kn * Josip Bašić 200 kn * Božo Prka 100 kn * Natko Blagojević 100 kn * Vlatko Slišković 100 kn * Milica Horvat 50 kn * Mato Benić 50 kn * Mila Bekavac 50 kn * Marijana Bravarić-Čilo 100 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

s. Terezija Batarilo * Župni ured, Prnjavor * Štefica Bubnić * Porezna, Mali Lošinj * + Luka Stanković

MISIJSKA KRIŽALJKA – TRAVANJ/SVIBANJ 2020.

Radosna vijest	Smaknuće	Prije vremena	Vrsta plina	M. Ime	Izotop ozona	Prijedlog	Japanska pjesma	Sitniši	Kalij	Mjera za zemlju	Slador		Dan ustanove Sv. Mise
Prigodna čestitka												Č Površina	
Pobijediti u šahu									lanine u Austriji Izbijeno				
Ž. Ime						Voda huna Srebro						Tona Muško ime	
Stroj vojnika							Novi zavjet Lisica			Gorostas Austrija			
					Novčana kazna Očevi						VR Morski sisavac		
					Kisik	Hodati Dva ista slova				Marska životinja Br. str.			
					Nedjelja prije Uskrsa								
				Žensko ime									Suradnik u poslu

Rješenja iz prošlog broja: ČISTA SRIJEDA, PAČISTA, CVJETNICA.

